

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS (ES) 2016/1040**(2016. gada 24. jūnijs),**

ar ko Itālijas Republikai attiecībā uz Lombardijas un Pjemontas reģionu piešķir atkāpi, ko tā pieprasījusi atbilstīgi Padomes Direktīvai 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti

*(izziņots ar dokumenta numuru C(2016) 3820)***(Autentisks ir tikai teksts itāļu valodā)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīvu 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti ⁽¹⁾, un jo īpaši tās III pielikuma 2. punkta trešo daļu,

tā kā:

- (1) Ja kūtsmēslu daudzums, ko dalībvalsts ir paredzējusi izmantot uz vienu hektāru gadā, atšķiras no Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta otrās daļas pirmajā teikumā un minētās daļas a) apakšpunktā norādītā, minētais daudzums jānosaka tā, lai nekavētu minētās direktīvas 1. pantā noteikto mērķu sasniegšanu, un jāpamato ar objektīviem kritērijiem, piemēram, ilgām veģetācijas periodiem un kultūrām ar lielu slāpekļa patēriņu.
- (2) 2011. gada 3. novembrī Komisija pieņēma Īstenošanas lēmumu 2011/721/ES ⁽²⁾, saskaņā ar kuru Itālija drīkst atļaut Emīlijas Romanjas, Lombardijas, Pjemontas un Veneto reģionā, ievērojot konkrētus nosacījumus, izmantot līdz 250 kg slāpekļa no liellopu kūtsmēsliem un apstrādātiem cūku mēsliem uz vienu hektāru gadā saimniecībās, kurās audzē vismaz 70 % kultūraugu ar lielu slāpekļa patēriņu un ilgu veģetācijas periodu.
- (3) Ar Lēmumu 2011/721/ES piešķirtā atkāpe attiecas uz apmēram 300 saimniecībām un 13 000 ha zemes un bija spēkā līdz 2015. gada 31. decembrim.
- (4) 2016. gada 20. janvārī Itālija Komisijai iesniedza prasību piešķirt atkāpi attiecībā uz Lombardijas un Pjemontas reģionu atbilstīgi Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta trešajai daļai.
- (5) Pieprasītā atkāpe ir saistīta ar Itālijas nodomu atļaut izmantot Lombardijas un Pjemontas reģionā līdz 250 kg slāpekļa no liellopu kūtsmēsliem un apstrādātiem cūku mēsliem uz vienu hektāru gadā saimniecībās, kurās audzē vismaz 70 % kultūraugu ar lielu slāpekļa patēriņu un ilgu veģetācijas periodu. Tiek lēsts, ka atkāpes iespējamā izmantošana attiecas uz aptuveni 600 liellopu saimniecībām un 60 cūku saimniecībām Lombardijas un Pjemontas reģionā, un tas atbilst attiecīgi 15 % un 6 % no kopējā liellopu saimniecību un kopējā cūku saimniecību skaita minētajos reģionos, 4 % no lauksaimniecībā izmantotās platības (LIP) un 14 % no kopējā piena lopu skaita un 7,4 % no kopējā cūku skaita minētajos reģionos. Augkopības saimniecības arī var pieprasīt atkāpi.
- (6) Ir pieņemti tiesību akti, ar kuriem īsteno Direktīvu 91/676/EEK un izveido rīcības programmas Lombardijas (2016. gada 16. maija Lēmums Nr. X/5171) un Pjemontas (2016. gada 29. februāra Lēmums Nr. 19/2971) reģionā, un tos piemēro saistībā ar šo lēmumu 2016.–2019. gada periodam.
- (7) Noteiktās jutīgās zonas, uz kurām attiecas rīcības programmas, veido aptuveni 80 % no Lombardijas LIP un 44 % no Pjemontas LIP.

⁽¹⁾ OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2011. gada 3. novembra Īstenošanas lēmums 2011/721/ES par to, lai Itālijai attiecībā uz Emīlijas Romanjas, Lombardijas, Pjemontas un Veneto reģionu piešķirtu atkāpi, ko tā pieprasījusi atbilstīgi Padomes Direktīvai 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti (OV L 287, 4.11.2011., 36. lpp.).

- (8) Iesniegtie dati par ūdens kvalitāti liecina, ka attiecībā uz gruntsūdeņiem Lombardijas un Pjemontas reģionā 87 % gruntsūdens tilpju vidējā nitrātu koncentrācija ir mazāka par 50 mg/l nitrātu un 55 % gruntsūdens tilpju vidējā nitrātu koncentrācija ir mazāka par 25 mg/l nitrātu. Attiecībā uz virszemes ūdeņiem vairāk nekā 90 % monitoringa vietu vidējā nitrātu koncentrācija ir mazāka par 25 mg/l un nevienā monitoringa vietā nitrātu koncentrācija nav lielāka par 50 mg/l.
- (9) Lombardijas un Pjemontas reģionā audzē vairāk kā 35 % Itālijas lauksaimniecības dzīvnieku, konkrētāk, 38 % piena lopu, 60 % cūku un 15 % mājputnu. Lauksaimniecības dzīvnieku skaits laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam samazinājās.
- (10) Laikā no 2003. gada līdz 2013. gadam ķīmiskā slāpekļa patēriņš samazinājās par aptuveni 27 %; fosforu saturošu mēslošanas līdzekļu lietošana ir samazinājusies par 57 %.
- (11) Zālāji, kukurūza (graudiem), kukurūza (skābbarībai) un ziemāji aizņem aptuveni 65 % lauksaimniecības zemes Lombardijas un Pjemontas reģionā.
- (12) Kopā ar atkāpes pieprasījumu iesniegtie dokumenti liecina, ka pieprasītais daudzums – 250 kg slāpekļa no liellopu kūstmēsliem un apstrādātiem cūku mēsliem uz vienu hektāru gadā – ir pamatots ar objektīviem kritērijiem, kā, piemēram, liels neto nokrišņu daudzums, ilgs veģetācijas periods un lieli to kultūraugu ražas apjomi, kas uzņem daudz slāpekļa.
- (13) Pārbaudījusi iesniegumu, Komisija uzskata, ka pieprasītais daudzums 250 kg slāpekļa no liellopu kūstmēsliem un apstrādātiem cūku mēsliem uz vienu hektāru gadā neietekmēs Direktīvas 91/676/EEK mērķu sasniegšanu, ja tiks ievēroti daži stingri nosacījumi.
- (14) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/60/EK ⁽¹⁾ ir noteikta visaptveroša pārrobežu mēroga pieeja ūdens aizsardzībai, kas organizēta pa upju baseinu apgabaliem ar mērķi panākt, lai Eiropas ūdensobjektu stāvoklis 2015. gadā būtu labs. Barības vielu daudzuma samazināšana ir svarīga minētā mērķa daļa. Tas, ka saskaņā ar šo lēmumu tiek piešķirta atkāpe, neskar Direktīvas 2000/60/EK noteikumus un neizslēdz, ka no minētās direktīvas izrietošo mērķu sasniegšanai var būt nepieciešami papildu pasākumi.
- (15) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2007/2/EK ⁽²⁾ ir paredzēti vispārīgi noteikumi ar mērķi izveidot Savienības telpiskās informācijas infrastruktūru Savienības vidisko rīcībpolitiku vajadzībām un rīcībpolitikām vai pasākumiem, kas var ietekmēt vidi. Attiecīgā gadījumā šā lēmuma sakarā savāktajai telpiskajai informācijai būtu jāatbilst minētās direktīvas noteikumiem. Lai mazinātu administratīvo slogu un padziļinātu datu saskaņotību, Itālijai, ņemot vērā šo lēmumu nepieciešamos datus, attiecīgā gadījumā būtu jāizmanto informācija, kas ģenerēta Integrētajā administrācijas un kontroles sistēmā, kura izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013 V sadaļas II nodaļu ⁽³⁾.
- (16) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi Nitrātu komiteja, kura izveidota saskaņā ar Direktīvas 91/676/EEK 9. pantu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atkāpe

Itālijas pieprasīto atkāpi attiecībā uz Lombardijas un Pjemontas reģionu, kura atļauj lietot vairāk lauksaimniecības dzīvnieku kūstmēslu, nekā paredzēts Direktīvas 91/676/EEK III pielikuma 2. punkta otrās daļas pirmajā teikumā un tās a) punktā, piešķir, ja ir ievēroti šajā lēmumā noteiktie nosacījumi.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīva 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 14. marta Direktīva 2007/2/EK, ar ko izveido Telpiskās informācijas infrastruktūru Eiropas Kopienā (INSPIRE) (OV L 108, 25.4.2007., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

2. pants

Darbības joma

Šo lēmumu piemēro individuālā kārtā un saskaņā ar 4. un 7. panta nosacījumiem saimniecībām, kurās vismaz 70 % zemes platību audzē kultūraugus ar lielu slāpekļa patēriņu un ilgu veģetācijas periodu.

3. pants

Definīcijas

Šajā lēmumā izmanto šādas definīcijas:

- a) "saimniecības" ir lauku saimniecības, kurās audzē vai neaudzē lauksaimniecības dzīvniekus;
- b) "zemesgabals" ir atsevišķs lauks vai lauku grupa, kas audzēto kultūraugu, augsnes tipa un mēslošanas paņēmieni ziņā ir viendabīga;
- c) "zālāji" ir pastāvīgas vai pagaidu zālaugu platības (pagaidu platības parasti ierīko uz laiku līdz pieciem gadiem);
- d) "vēlā kukurūza" ir FAO 600.–700. kategorijas kukurūza, kuru sēj no marta vidus līdz aprīļa sākumam un kuras augšanas cikls ir vismaz 145–150 dienas;
- e) "kukurūza vai sorgo, pēc kura sēj lopbarības ziemājus" ir vidēji vēlā vai agrā kukurūza saskaņā ar FAO starptautisko klasifikāciju vai sorgo, pēc kura sēj lopbarības ziemājus, piemēram, daudzziedu aieņi, miežus, tritikāli vai ziemas rudzus;
- f) "ziemāji, pēc kuriem sēj lopbarības vasarājus" ir ziemas kvieši, ziemas mieži vai tritikāle, pēc kuras sēj lopbarības vasarājus, piemēram, kukurūzu, sorgo, *Setaria* vai *Panicum* sp.;
- g) "kultūraugi ar lielu slāpekļa patēriņu un ilgu veģetācijas periodu" ir zālaugi, vēlā kukurūza, kukurūza vai sorgo, pēc kura sēj lopbarības ziemājus, un ziemāji, pēc kuriem sēj lopbarības vasarājus;
- h) "liellopu kūtsmēsli" ir mēsli, ko izdala liellopi, tostarp arī ganībās, vai kūtsmēsli pārstrādātā veidā;
- i) "kūtsmēsļu apstrāde" ir cūku mēslu sadalīšana divās frakcijās (cietā un šķidrā frakcijā), ko veic, lai uzlabotu iestrādāšanu augsnē un slāpekļa un fosforā absorbciju;
- j) "apstrādāti kūtsmēsli" ir šķidrā frakcija, ko iegūst pēc cūku mēslu apstrādes, ar minimālo slāpekļa un fosfāta attiecību (N/P₂O₅) 2,5;
- k) "apstrādāti kūtsmēsli ar samazinātu slāpekļa saturu" ir apstrādāti kūtsmēsli ar slāpekļa saturu, kas ir mazāks par 30 % salīdzinājumā ar slāpekļa saturu neapstrādātos cūku mēšos;
- l) "augzne ar nelielu organisko vielu saturu" ir augzne ar organiskā oglekļa saturu, kas ir mazāks par 2 % augsnes virskārtā 30 cm dziļumā;
- m) "nesāļaina un vāji sāļaina augzne" ir augzne ar elektrovadītspēju piesātinātas augsnes masas paraugā EC_e < 4 mS/cm vai elektrovadītspēju ūdeni saturošā paraugā (augšnes un ūdens attiecība 1:2) EC 1:2 < 1 mS/cm, vai platības, kas noteiktas par tādām, kurās noteikti nepastāv salinizācijas risks, kā norādīts reģionālā augsnes kartē;
- n) "slāpekļa izmantošanas efektivitāte" ir kopējā slāpekļa procentuālais daudzums, ko izmanto kūtsmēsļu veidā un kas ir pieejams kultūraugiem kūtsmēsļu lietošanas gadā.

4. pants

Ikgadējs pieteikums un saistības

1. Lauksaimnieki, kas vēlas izmantot atkāpi saskaņā ar šo lēmumu, ik gadu līdz 15. februārim iesniedz kompetentajām iestādēm atkāpes pieteikumu. Attiecībā uz 2016. gadu ikgadējo pieteikumu iesniedz līdz 2016. gada 30. jūnijam.

2. Vienlaikus ar 1. punktā minētā ikgadējā pieteikuma iesniegšanu lauksaimnieki rakstiski uzņemas izpildīt 5., 6. un 7. panta nosacījumus.

5. pants

Kūtsmēsļu apstrāde

1. Lauksaimnieki, kas izmanto atkāpi apstrādātu cūku mēsļu izmantošanas nolūkā, katru gadu kompetentajām iestādēm paziņo šādu informāciju:
 - a) kūtsmēsļu apstrādes veids;
 - b) apstrādes iekārtas jauda un galvenās īpašības, tostarp tās efektivitāte;
 - c) apstrādei nosūtīto kūtsmēsļu daudzums;
 - d) cietās frakcijas daudzums, sastāvs, tostarp specifikācija par tās slāpekļa un fosfora saturu, un galamērķis;
 - e) apstrādāto kūtsmēsļu daudzums, sastāvs, tostarp specifikācija par to slāpekļa un fosfora saturu, un galamērķis;
 - f) aplēse par gāzveida vielu zudumiem apstrādes laikā.
2. Kūtsmēsļu apstrādē iegūto cieto frakciju stabilizē, lai mazinātu smakas un citas emisijas, uzlabotu agronomiskās un higiēnas īpašības, atvieglotu pārvietošanu un uzlabotu slāpekļa un fosfora pieejamību kultūraugiem. Iegūto produktu neizmanto atkāpi saņēmušajās saimniecībās. Kompetentās iestādes pieņem pasākumus, lai veicinātu stabilizētas cietās frakcijas izmantošanu augsnēs ar nelielu organisko vielu saturu. Šīs augsnes ir norādītas kartēs, kas izveidotas reģionālā līmenī un pieejamas lauksaimniekiem.
3. Par katru saimniecību, kas izmanto individuālo atkāpi, kompetentās iestādes nosaka metodes apstrādātu kūtsmēsļu, to sastāva atšķirību un apstrādes efektivitātes novērtēšanai.
4. Kūtsmēsļu apstrādē radušos amonjaka un cita veida emisiju monitoringu veic kompetentās iestādes reprezentatīvās vietās par katru apstrādes metodi. Balstoties uz monitoringa rezultātiem, kompetentās iestādes izveido emisiju reģistru.

6. pants

Kūtsmēsļu un citu mēslošanas līdzekļu izmantošana

1. Liellopu kūtsmēsļu daudzums, tostarp to mēsļu daudzums, ko uz lauka atstājuši paši dzīvnieki, un apstrādāto kūtsmēsļu daudzums, ko ik gadu iestrādā zemē atkāpi saņēmušajās saimniecībās, ņemot vērā 2.–12. punktā paredzētos nosacījumus, nepārsniedz kūtsmēsļu daudzumu, kas satur 250 kg slāpekļa uz vienu hektāru.
2. Kopējais slāpekļa ienesas daudzums nepārsniedz paredzamo barības vielu daudzumu, kas vajadzīgs attiecīgajiem kultūraugiem. Tajā ņem vērā uzņemšanu no augsnes un palielinātu kūtsmēsļu slāpekļa pieejamību kūtsmēsļu apstrādes rezultātā. Tas nepārsniedz maksimālos izmantošanas standartus, kā noteikts rīcības programmās, kas piemērojamas saimniecībai Lombardijā (2016. gada 16. maija Lēmums Nr. X/5171) un Pjemontā (2016. gada 29. februāra Lēmums Nr. 19/2971).
3. Kopējais fosfora ienesas daudzums nepārsniedz attiecīgajiem kultūraugiem paredzamo nepieciešamo barības vielu daudzumu, ņemot vērā arī fosfora uzņemšanu no augsnes. Fosforu no ķīmiskajiem mēslošanas līdzekļiem atkāpi saņēmušajās saimniecībās neizmanto.
4. Katrai saimniecībai katru gadu vēlākais līdz 15. februārim jāsagatavo mēslošanas plāns, kurā aprakstīta lauksaimniecības zemes augsneka un plānotā kūtsmēsļu un minerālmēsļu izmantošana. Attiecībā uz 2016. gadu to sagatavo līdz 2016. gada 30. jūnijam.

Mēslošanas plānā iekļauj šādus datus:

- a) lauksaimniecības dzīvnieku skaits, dzīvnieku turēšanas un kūtsmēslu uzkrāšanas sistēmas apraksts, norādot arī datus par pieejamās kūtsmēslu krātuves tilpumu un veidu;
- b) saimniecībā saražotā kūtsmēslu slāpekļa un fosfora aprēķins;
- c) kūtsmēslu apstrādes apraksts un apstrādāto kūtsmēslu īpašības (vajadzības gadījumā);
- d) ārpus saimniecības izvesto vai tajā piegādāto kūtsmēslu daudzums, veids un īpašības;
- e) augseka un platība zemesgabaliem, kuros audzē kultūraugus ar lielu slāpekļa patēriņu un ilgu veģetācijas periodu, kā arī zemesgabaliem, kuros audzē citus kultūraugus;
- f) katra audzētā kultūrauga paredzamā raža atkarībā no barības vielu un ūdens pieejamības, kā arī vietējiem apstākļiem, piemēram, klimata, augsnes tipa u. c.;
- g) aplēstais kultūraugiem vajadzīgais slāpekļa un fosfora daudzums katrā zemesgabalā;
- h) aprēķins par kūtsmēslu slāpekļa un fosfora daudzumu, kas jāizmanto katrā zemesgabalā;
- i) aprēķins par ķīmisko mēslošanas līdzekļu slāpekļa daudzumu, kas jāizmanto katrā zemesgabalā;
- j) aplēses par apūdeņošanai vajadzīgo ūdens daudzumu un precīzas norādes par ūdens avotu; plānā ietver atļauju ūdens ieguvei vai līgumu ar attiecīgo ūdensapgādes uzņēmumu par ūdens izmantošanu, vai karti, kurā norādīts, ka saimniecība atrodas teritorijās, kurās augšējie gruntsūdeņi nonāk saskarē ar sakņu zonu.

Lai nodrošinātu plānu un faktiskās lauksaimniecības prakses saskaņotību, plānus pārskata ne vēlāk kā septiņas dienas pēc tam, kad lauksaimniecības praksē ir ieviestas kādas izmaiņas.

5. Katra saimniecība sagatavo mēslošanas pārskatu, ņemot vērā zemesgabalus. Tajā ietver kūtsmēslu un ķīmisko mēslošanas līdzekļu izmantošanas daudzumus un datumus.

6. Saimniecībā ir pieejama atļauja ūdens ieguvei vai līgums ar attiecīgo ūdensapgādes uzņēmumu par ūdens izmantošanu, vai karte, kurā norādīts, ka saimniecība atrodas teritorijās, kurās augšējie gruntsūdeņi nonāk saskarē ar sakņu zonu. Ūdens daudzums, kuru atļauts izmantot vai par kuru noslēgts līgums, attiecīgajā gadījumā ir pietiekams, lai nodrošinātu tādas kultūraugu ražas, ko iegūst apstākļos bez ūdens patēriņa ierobežojumiem.

7. Analīžu rezultāti par slāpekļa un fosfora saturu augsnē ir pieejami katrai saimniecībai, kas izmanto atkāpi. Attiecībā uz fosforu un slāpekli paraugu ņemšanu un analīzes veic līdz 1. jūnijam vismaz reizi četros gados visos lauksaimniecības zemes gabalos, kuri ir viendabīgi augsekas un augsnes īpašību ziņā. Uz katriem pieciem lauksaimniecības zemes hektāriem jāveic vismaz viena analīze.

8. Kūtsmēslu slāpekļa izmantošanas efektivitāte atkāpi saņēmušajās saimniecībās ir vismaz 65 % vircai un 50 % cietajiem kūtsmēsliem.

9. Kūtsmēslus un ķīmiskos mēslošanas līdzekļus, ko izmanto atkāpi saņēmušajās saimniecībās, nav atļauts izklīdēt pēc 1. novembra.

10. Vismaz divas trešdaļas kūtsmēslu slāpekļa, izņemot slāpekli no ganību dzīvnieku mēsliem, iestrādā līdz katra gada 31. jūlijam. Šajā nolūkā saimniecībām, kas izmanto atkāpi, ir pienācīgas kūtsmēslu glabāšanas iespējas, kas var aptvert vismaz tos periodus, kuru laikā kūtsmēslu izmantošana nav atļauta.

11. Šķidrmēslus, tostarp apstrādātus kūtsmēslus un vircu, lieto, izmantojot metodes, kuru emisiju apjomi ir nelieli. Cietos kūtsmēslus iestrādā 24 stundu laikā.

12. Lai aizsargātu augsnes no salinizācijas riska, apstrādātus kūtsmēslus ar samazinātu slāpekļa saturu atļauj izmantot tikai nesāļainās un vāji sāļainās augsnēs. Šajā nolūkā lauksaimnieki, kas iecerējuši izmantot kūtsmēslus ar samazinātu slāpekļa saturu, vismaz reizi četros gados mēra elektrovadītspēju zemes gabalos, kuros jāizmanto kūtsmēsli, un rezultātus ietver 4. panta 1. punktā minētajā pieteikumā. Kompetentās iestādes nosaka protokolu, kas lauksaimniekiem jāizmanto, lai mērītu elektrovadītspēju. Kompetentās iestādes izveido kartes, kurās norādītas teritorijas, kurās pastāv salinizācijas risks.

7. pants

Zemes apsaimniekošana

Lauksaimnieki, kas vēlas izmantot atkāpi, nodrošina, ka ir ievēroti visi sekojošie nosacījumi:

- a) vismaz 70 % saimniecības zemes platību audzē kultūraugus ar lielu slāpekļa patēriņu un ilgu veģetācijas periodu;
- b) pagaidu zālājus uzar pavasarī;
- c) pagaidu un pastāvīgi zālāji neietver vairāk par 50 % pākšaugu vai citu augu, kas saista slāpekli no atmosfēras;
- d) novāc vēlo kukurūzu (ieskaitot stublājus);
- e) lopbarības ziemājus, piemēram, daudzziedu airenī, miežus, tritikāli vai ziemas rudzus, sēj divu nedēļu laikā pēc kukurūzas vai sorgo novākšanas un novāc ne ātrāk kā divas nedēļas pirms kukurūzas vai sorgo sēšanas;
- f) lopbarības vasarājus, piemēram, kukurūzu, sorgo, *Setaria* vai *Panicum* sp., sēj divu nedēļu laikā pēc ziemāju novākšanas un novāc ne ātrāk kā divas nedēļas pirms ziemāju sēšanas;
- g) kultūraugus ar lielu slāpekļa patēriņu, sēj divu nedēļu laikā pēc zālāju uzaršanas, un mēslošanas līdzekļus pastāvīgo zālāju uzaršanas gadā neizmanto.

8. pants

Citi pasākumi

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka atkāpes, kas piešķirtas apstrādātu kūtsmēslu izmantošanai, ir saderīgas ar kūtsmēslu apstrādes iekārtu jaudu.
2. Kompetentās iestādes nodrošina, ka katra piešķirtā atkāpe ir saderīga ar atļauto ūdens patēriņu saimniecībā, kas izmanto atkāpi.

9. pants

Pasākumi kūtsmēslu transportēšanas jomā

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka kūtsmēslu transportēšanu uz saimniecībām un no saimniecībām, kas izmanto atkāpi, reģistrē ar ģeogrāfiskās pozicionēšanas sistēmām vai reģistrē pavaddokumentos, norādot izcelsmes vietu un galamērķi. Reģistrēšana ar ģeogrāfiskās pozicionēšanas sistēmām ir obligāta, ja transportēšanu veic vismaz 30 km attālumā.
2. Kompetentās iestādes nodrošina, ka transportēšanas laikā ir pieejams dokuments, kurā norādīts transportēto kūtsmēslu daudzums un to slāpekļa un fosfora saturs.
3. Kompetentās iestādes nodrošina, ka apstrādātos kūtsmēslus un cietās frakcijas, ko iegūst kūtsmēslu apstrādes rezultātā, analizē attiecībā uz slāpekļa un fosfora saturu. Analīzi veic atzītas laboratorijas. Analīžu rezultātus paziņo kompetentajām iestādēm un saņēmējam lauksaimniekam. Katras transportēšanas laikā ir pieejams analīžu sertifikāts.

*10. pants***Monitorings**

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka tiek izveidotas un ik gadu atjauninātas kartes, kurās redzama saimniecību procentuālā daļa, lauksaimniecības dzīvnieku procentuālā daļa un lauksaimniecības zemes procentuālā daļa, uz kuru attiecas individuālās atkāpes, un kartes, kurās redzams vietējais zemes izmantojums katrā administratīvajā rajonā.
2. Apkopo un katru gadu atjaunina datus par augseku un lauksaimniecības metodēm saimniecībās, kas izmanto atkāpes.
3. Virszemes ūdens un augšējo gruntsūdens paraugu ņemšanai izveido un uztur monitoringa tīklu, lai novērtētu atkāpes piemērošanas ietekmi uz ūdens kvalitāti. Monitoringa tīkla plānu iesniedz Komisijai. Šā lēmuma piemērošanas periodā nedrīkst samazināt sākotnējo monitoringa vietu skaitu un nedrīkst mainīt to atrašanās vietu, ja vien nav pienācīga pamatojuma.
4. Pastiprinātu ūdens monitoringu veic lauksaimnieciskās noteces baseinos, kas atrodas visvairāk apdraudētu ūdenstilpju tuvumā, kas jānosaka kompetentajām iestādēm.
5. Izveido monitoringa vietas, lai nodrošinātu informāciju par slāpekļa un fosfora koncentrāciju augsnes ūdenī, par slāpekli augsnes profilā un attiecīgajiem slāpekļa un fosfora zudumiem caur sakņu zonu gruntsūdeņos, kā arī par slāpekļa un fosfora zudumiem ar virszemes un pazemes noteci gan tad, ja atkāpi piemēro, gan apstākļos, kad to nepiemēro. Monitoringa objekti aptver galvenos augsnes tipus, mēslošanas prakses veidus un kultūraugu veidus. Monitoringa tīkla plānu iesniedz Komisijai. Šā lēmuma piemērošanas periodā nedrīkst samazināt sākotnējo monitoringa vietu skaitu un nedrīkst mainīt to atrašanās vietu, ja vien nav pienācīga pamatojuma.

*11. pants***Kontrole un verifikācija**

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka visiem atkāpes pieteikumiem piemēro administratīvo kontroli. Ja kontroles rezultāti liecina, ka 5., 6. un 7. pantā paredzētie nosacījumi nav ievēroti, par to informē pieteikuma iesniedzēju. Šajā gadījumā pieteikumu uzskata par noraidītu.
2. Pamatojoties uz riska analīzi, iepriekšējo gadu kontroļu rezultātiem un to tiesību aktu vispārējo izlases veida kontroļu rezultātiem, ar ko īsteno Direktīvu 91/676/EEK, izveido lauka apskates programmu. Lauka apskati veic vismaz 7 % saimniecību, kas izmanto individuālo atkāpi, un pārbauda, vai tiek izpildīti šā lēmuma 5., 6. un 7. pantā minētie nosacījumi.
3. Pamatojoties uz riska novērtējumu un 1. punktā minētās administratīvās kontroles rezultātiem, kompetentās iestādes nodrošina, ka uz vietas pārbauda vismaz 2 % kūtsmēsļu transportēšanas darbību. Kontroles ietver vismaz pavaddokumentu novērtēšanu, kūtsmēsļu izcelsmes un galamērķa verifikāciju un transportēto kūtsmēsļu analīzes pieejamību.
4. Ja verifikācijas rezultāti liecina par neatbilstību šim lēmumam, kompetentās iestādes veic vajadzīgos tiesiskās aizsardzības pasākumus. Konkrētāk, lauksaimniekus, kas neievēro 5., 6. un 7. pantu, izslēdz no atkāpes saņemšanas nākamajā gadā.

*12. pants***Ziņošana**

Kompetentās iestādes katru gadu līdz 31. decembrim un 2019. gadā līdz 30. septembrim Komisijai iesniedz ziņojumu, kurā ir šāda informācija:

- a) atkāpes nosacījumu īstenošanas izvērtējums, balstoties uz saimniecību kontrolēm, kā arī kūtsmēsļu transportēšanas kontroli, un ar administratīvo un lauka inspekciju rezultātiem pamatota informācija par saimniecībām, kas nav ievērojušas nosacījumus;

- b) informācija par kūtsmēsļu apstrādi, ieskaitot turpmāku apstrādi un cieta frakciju izmantojumu, un sīkākas ziņas par apstrādes sistēmu īpašībām, to efektivitāti un apstrādāto kūtsmēsļu sastāvu, kā arī cieta frakciju galamērķi;
- c) kartes, kurās attēlotas teritorijas ar nelielu organisko vielu saturu, kā arī pasākumi, kas veikti, lai veicinātu stabilizētās cietās frakcijas izmantošanu augsnēs ar nelielu organisko vielu saturu, kā minēts 5. panta 2. punktā;
- d) lēmuma 5. panta 3. punktā minētās metodes, ar kurām novērtē apstrādāto kūtsmēsļu sastāvu, sastāva izmaiņas un apstrādes efektivitāti katrai individuālās atkāpes izmantotāja saimniecībai;
- e) reģistrs par amonjaka un citām emisijām, kas radušās kūtsmēsļu apstrādes rezultātā, kā minēts 5. panta 4. punktā;
- f) elektrovadītspējas mērīšanai noteiktais protokols un kartes, kurās redzamas teritorijas, kuras ietekmē salinizācija, kā minēts 6. panta 12. punktā;
- g) metodika, lai pārbaudītu piešķirto atkāpju saderību ar kūtsmēsļu apstrādes iekārtu jaudu, kā minēts 8. panta 1. punktā;
- h) metodika, lai pārbaudītu katras piešķirtās atkāpes saderību ar atļauto ūdens patēriņu saimniecībā, kas izmanto atkāpi, kā minēts 8. panta 2. punktā;
- i) kartes, kurās redzama saimniecību procentuālā daļa, lauksaimniecības dzīvnieku procentuālā daļa, un lauksaimniecības zemes procentuālā daļa, uz kuru attiecas individuālā atkāpe, un kartes, kurās redzams vietējais zemes izmantojums, kā arī dati par augseku un lauksaimniecības metodēm atkāpi saņēmušajās saimniecībās, kā minēts 10. panta 1. un 2. punktā;
- j) ūdens monitoringa rezultāti, tostarp informācija par ūdens kvalitātes tendencēm gruntsūdeņos un virszemes ūdeņos, ieskaitot piekrastes ūdeņus, kā arī atkāpes piemērošanas ietekme uz ūdens kvalitāti, kā minēts 10. panta 3. punktā;
- k) visapdraudētāko ūdenstilpju saraksts, kā minēts 10. panta 4. punktā;
- l) kopsavilkums un novērtējums par datiem, kuri iegūti no monitoringa vietām, kas minētas 10. panta 5. punktā.

13. pants

Piemērošanas periods

Šis lēmums zaudē spēku 2019. gada 31. decembrī.

14. pants

Adresāts

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

Briselē, 2016. gada 24. jūnijā

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Karmenu VELLA